

i Modstandskraft imod sine Kollegaers Forlangender om Bengenss Anvendelse. Jeg tror, at det ærede Medlem til „sine Kollegaers Forlangender“ godt kunde have føiet „og Rigsdagens Forlangender“, og jeg haaber fremdeles, ligesom hidtil, at kunne vise, at jeg har Modstandsevne ikke blot imod mine Kollegaers overdrevne Fordringer med Hensyn til Anvendelsen af Statens Midler, men ogsaa overfor Rigsdagens Forlangender om Reduktion af Statens Indtægter.

Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Falbe-Hansen) udtalte, da han for et Par Dage siden havde Ordet, at han i og for sig ikke var nogen Modstander af de indirekte Skatter, men at disse nødvendigvis maatte suppleres med direkte. Saal Mandelighed tror jeg ikke, at det ærede Medlem vil møde nogen Modsigelse paa dette Punkt; men naar han gik videre og vilde hævde, at det her hos os var et fra Fortiden nedarvet Princip, at de direkte og indirekte Skatter skulde staa i et bestemt Ligevægtsforhold til hinanden, saa tror jeg dog, at det ærede Medlem gik noget for vidt, og jeg vil ogsaa bemærke, at det forekommer mig, at det vilde være noget besynderligt, om der i Virkeligheden kunde angives nogen saadan i og for sig rigtig Proportion, hvori disse to Skatteyheder bør staa til hinanden. Naar man ser ud over den vide Verden og de Skattesystemer, der bringes i Anvendelse i andre Lande, saa vil man der finde en broget Mangfoldighed samt en stor Forskjellighed, særlig paa dette Punkt, af Meninger om, hvor stor en Del af Statens Indtægter det anses for passende at tage gennem direkte Skatter, og hvor stor en Del i Forhold dertil det anses for passende at tage ved indirekte Skatter, og man vil finde, at nogle af de videst fremskredne Lande og nogle af de Lande, hvor Folkets Selvstyrelse er naaet videst frem, i en ganske særlig Grad har lagt Hovedvægten paa de indirekte Skatter. Jeg ser altsaa i Virkeligheden ikke, at man ved sin Betragtning af Forholdet her er bunden ved Noget, der kan siges at have et almindelig anerkjendt Princip, ligesom jeg heller ikke erkjender, at man kan være bunden ved Noget, der skulde kaldes et fra Fortiden her nedarvet Princip. Men selv om Bennerne af de direkte Skatter og Bennerne af de indirekte Skatter vilde søge at komme overens paa den i og for sig ret rimelige Basis, at det gamle Forhold bliver saavidt muligt uforandret staaende, saa maa jeg atter minde om, hvad jeg allerede forrige Gang, jeg havde Ordet, fremhævede, at det absolut ikke gaar an at se ensidig paa den Del af Ydelserne til det Offentlige, der stier til

Statskassen, uden samtidig at se hen til dem, der stie til de andre offentlige Kasser, og gjør man det, saa ser jeg ikke rettere, end at, vil man hævde, at Forholdet for Statskassens Vedkommende bliver uforandret, og at der skal være en Ligevægt imellem den direkte og den indirekte Beskatning overfor Staten, maa man ogsaa bestræbe sig for at faae noget Lignende gennemført med Hensyn til Ydelserne til den store og lille Kommune, thi ellers bliver i Virkeligheden under dette faldte Flag Fordringerne om Ligevægt for Statskatterne forrykkede, fordi Kommuneskatterne, der hvile nu alene paa direkte Skatteyheder, da vedblive at vøge. Hvis man derimod vil indvende: Ja vel, Kommuneskatterne vøge, men ingenlunde i det Forhold, hvori Statens indirekte Indtægter ere tagne til, vil jeg dog bede om, at det Spørgsmaal blive undergivet en nyere Undersøgelse. Atter igaar blev det nævnt af et æret Medlem fra Kjøbenhavn (Gad), at Kommuneskatterne vare vøgede i den sidste halve Snes Aar med ca. 7 Millioner, jeg tror nok, at det var det Tal, det ærede Medlem angav, men i hvilket Forhold ere da de indirekte Skatter vøgede i den samme Tid? Ja, saa vidt jeg har opgjort ere i Aarene fra 1870—80 de indirekte Statsindtægter under § 5 vøgede med $7\frac{1}{2}$ Million Kr., men fæster man Blikket blot paa de egentlige Forbrugsafgifter, og det er dog vistnok i dette Forhold det Korrekte at gjøre, altsaa paa Toldafgifterne, saa vil man se, at Tilvæksten i disse Aar kun er imellem $5\frac{1}{2}$ og 6 Millioner. Efter denne Opgjørelse, jeg har liggende for mig, stiller det sig altsaa saaledes, at Tilvæksten har været omtrent den samme paa disse to Punkter, og at der altsaa netop er kommet en saadan Ligevægt tilfiede. Jeg vil være meget tilbøielig til at tro, at en dyberegaaende Undersøgelse snarest vilde føre til det Resultat, at de direkte Skatter i Tiaaret ere vøgede mere end de indirekte Skatter i egentligste Forstand, og at altsaa denne Ligevægtsfordring ikke kan føre til, at man nu skulde formindste Beløbet af de indirekte Skatter. Det forekommer mig iøvrigt, at det ærede Medlems Bemærkning om Nødvendigheden af at supplere de indirekte Skatter med et flækkeligt Beløb af direkte, idet det ærede Medlem ansøgte, at de indirekte Skatter toges af Befolkningens store Masse i dens Helhed, forsaavidt den skulde være en Indvending mod de indirekte Skatter, vilde kunne have passet, naar de indirekte Skatter virkede som en Kopstat, men det er jo ingenlunde Tilfældet, og vi skulde jo særlig det ærede Medlem selv Oplysning om, at de indirekte Skatter fordele sig nogenlunde lige efter For-